

شماره: ۳۲۱۴/۵۱۹۰۷

تاریخ: ۱۳۸۸/۱۰/۱۴

پیوست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۳۶۵۸-۱۱۳
تاریخ ثبت: ۱۳۸۸/۱۰/۱۴
عصر

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین
که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ
۱۳۸۸/۱۰/۸ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

لله
علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین

ماده واحده- موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین، مشتمل بر یک مقدمه و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین که از این پس طرفین نامیده می‌شوند با علاقمندی به تقویت روابط دوجانبه میان دو کشور در تمامی زمینه‌ها و با عنایت به روابط دوستانه و برادرانه اسلامی مبتنی بر اصول احترام متقابل، حسن همجواری، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و با احترام به حق حاکمیت ملی و تمامیت ارضی هریک از طرفین، رعایت قوانین داخلی و تعهدات بین‌المللی طرفین و در چهارچوب اصول حقوق بین‌الملل و با توجه به اهمیت مسائل امنیتی و با اعتقاد به ضرورت برقراری همکاری امنیتی میان دو کشور که بر تحکیم ثبات و امنیت منطقه تأثیر دارد، در موارد ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- زمینه‌های همکاری

طرفین در زمینه‌های زیر همکاری خواهند نمود:

- ۱- مبارزه با تهیه، تولید، انباشت، توزیع، واردات و صادرات، حمل، مبادله و مصرف غیرمجاز مواد مخدر، داروهای روان‌گردان و مواد شیمیایی مرتبط با آن، پیشگیری از اعتیاد، درمان و بازپروری معتادان به مواد مخدر در چهارچوب اصول کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط.
- ۲- پیشگیری و مبارزه با قاچاق کالا و انسان، سرقت تولیدات فکری و فرهنگی، اموال منقول و آثار تاریخی و فرهنگی، مبارزه با فعالیتهای اقتصادی غیرقانونی از قبیل جعل اسناد دولتی، پول، کارت‌های اعتباری، مدارک مسافرتی و اسناد ارزشمند دیگر، پولشویی و توقیف درآمدها و سودهای مالی ناشی از فعالیتهای یادشده و مصادره آنها.
- ۳- مبارزه با ساخت، توزیع، انباشت، واردات و صادرات، حمل و مبادله غیرقانونی مواد منفجره، اسلحه و مهمات.
- ۴- مبارزه با فعالیتهای خصمانه در سرزمین طرفین علیه امنیت ملی طرف مقابل.
- ۵- پیشگیری و جلوگیری از سفر و تردد غیرقانونی اتباع هر یک از دوکشور و کشورهای ثالث به کشور طرف مقابل.
- ۶- پیشگیری و مبارزه با جرائم سازمان یافته.
- ۷- پیشگیری و مبارزه با جرائم علیه محیط زیست.
- ۸- مبارزه با جرائم دزدی دریایی.
- ۹- عملیات نجات دریایی و رویارویی با بلایای ناشی از حوادث طبیعی.

ماده ۲- روشهای همکاری

طرفین در چهارچوب همکاری در زمینه‌های یادشده در ماده (۱)، اقدامات ذیل به

عمل می‌آورند:

- ۱- تبادل اطلاعات مربوط به مرتکبین جرائم مذکور در ماده قبل و افراد و گروههای مرتکب جرائم سازمان یافته و تروریسم.
- ۲- تبادل اطلاعات و تجربیات مربوط به شیوه های فعالیت و ساختارهای مرتکبان جرائم سازمان یافته و تروریسم و روشهای مبارزه با این جرائم.
- ۳- تبادل و اعزام کارشناسان و متخصصان در زمینه های مختلف امنیتی عنداللزوم.
- ۴- برگزاری دوره های آموزشی جهت افراد پلیس براساس درخواست هریک از طرفین به منظور ارتقاء کیفیت و شیوه های لازم در دستگاه پلیس .
- ۵- تشکیل و مبادله گروه های کاری مشترک در زمینه تحقیقات علمی مربوط به جرم شناسی و کشف جرائم.
- ۶- تبادل اطلاعات در خصوص تکنیکها، تجهیزات و وسایلی که در هر یک از دو کشور جهت مبارزه با جرائم و کشف آنها ساخته می شود.
- ۷- بازدیدهای متقابل میان کارشناسان خطوط تولید تجهیزات امنیتی و پذیرش درخواستهای طرفین در خصوص تولید یا خرید این لوازم با رعایت مقررات یاد شده در ماده (۵) این موافقتنامه.
- ۸- هماهنگی و مشورت برای اتخاذ تصمیمات مشترک در خصوص مبارزه با جرائم سازمان یافته در دو کشور .
- ۹- تبادل تجربیات در زمینه رویارویی با بلایای طبیعی و کاهش زیانهای ناشی از آن.
- ۱۰- تبادل اطلاعات در خصوص مرتکبان جرائم از اتباع دو کشور در کشور مقابل.
- ۱۱- اعزام متقابل کارشناسان، اساتید و دانشجویان مؤسسات آموزش پلیسی و امنیتی به منظور آموزش شیوه ها و تکنیکهای نوین کشف جرائم، براساس پروتکلی که طرفین در این زمینه به امضاء خواهند رساند.

۱۲- تبادل اطلاعات و تجربیات در خصوص روش‌های مبارزه با مواد مخدر و داروهای روان‌گردان، فن‌آوری پیشرفته و جدید تجهیزات مبارزه، پیشگیری از اعتیاد و معالجه و بازپروری معتادان.

۱۳- تبادل نشریات و نتایج تحقیقات علمی در زمینه‌های امنیتی که طرفین تعیین می‌نمایند.

۱۴- اعلام متقابل مراتب اجراء طرح‌های امنیتی ویژه اتباع هر یک از طرفین در خاک طرف مقابل، از طریق مجاری دیپلماتیک و مرجع تماس.

۱۵- اعلام متقابل هر یک از طرفین در مورد زمان و مکان برگزاری کنفرانسها و گردهمایی‌های علمی و تخصصی که در زمینه‌های امنیتی در دو کشور برگزار می‌گردد و نیز فراهم نمودن فرصتهای لازم جهت مشارکت در آنها.

۱۶- بهره‌گیری از شعبه سازمان بین‌المللی پلیسی جنایی (ایترپل) طرفین، به منظور تسهیل و تسریع در اجراء اقدامات مربوط به زمینه‌های همکاری مندرج در این موافقتنامه در مواقع لزوم.

۱۷- همکاری در جهت انعقاد قرارداد استرداد مجرمین بین دو کشور براساس قوانین جاری دو کشور.

ماده ۳- کارگروه (کمیته) مشترک

طرفین اقدام به تشکیل کارگروهی (کمیته‌ای) مشترک به ریاست وزیر کشور و نمایندگان آنها می‌نمایند که به صورت متناوب و با هدف نظارت بر حسن اجراء مقررات این موافقتنامه، فعال نمودن همکاریهای توافق شده و تعیین روشهای اجرائی آنها و مشورت در خصوص مسائل جدید تشکیل جلسه می‌نمایند این کارگروه (کمیته) به طور متناوب هر

دو سال یکبار و یا عنداللزوم بر اساس توافق طرفین و یا درخواست یکی از آنها، در یکی از دو کشور تشکیل می‌شود.

ماده ۴- مسؤول اجراء این موافقتنامه و مرجع تماس

وزارتخانه‌های کشور در هر یک از دو کشور مسؤول اجراء مفاد این موافقتنامه می‌باشند. طرفین هر یک مرجع تماسی را که بتواند ارتباط مستقیم را برای تسهیل و تسریع در اجراء همکاریهای مورد نظر در این موافقتنامه فراهم کند، از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر معرفی می‌نمایند.

ماده ۵- هزینه‌های مالی

۱- در صورتی که درخواست هر یک از طرفین (بر اساس مفاد این موافقتنامه) دربرگیرنده هرگونه هزینه مالی باشد، طرف درخواست‌کننده متحمل این هزینه‌ها می‌شود و کارگروه (کمیته) مشترک مسؤول تعیین میزان این هزینه‌ها و شیوه پرداخت آنها می‌باشد.

۲- در صورت تمایل هر یک از طرفین (بر اساس مقررات این موافقتنامه) جهت برگزاری دوره‌های آموزشی و غیره توسط طرف مقابل و یا خرید هرگونه تجهیزات امنیتی، قرارداد جداگانه‌ای میان طرفین تنظیم می‌شود که به موجب آن هزینه‌های مربوطه نحوه پرداخت آن مشخص می‌گردد.

ماده ۶- خودداری از اجراء درخواست

هر یک از طرفین حق امتناع از اجراء درخواست طرف مقابل را در صورتی که موارد ذیل بر آن مترتب باشد، خواهد داشت:

۱- خدشه‌دار نمودن حاکمیت کشور درخواست‌شونده یا اخلال در منافع یا امنیت ملی آن، یا قوانین و مقررات جاری، یا نظم عمومی آن یا تعهدات دوجانبه و بین‌المللی.

۲- اخلال در جریان دادرسی و یا نادیده گرفتن اعتبار احکام قضائی لازم الاجراء صادره از سوی دادگاههای دولت درخواست شونده.
دولت درخواست شونده باید دلایل امتناع خود از اجراء درخواست را از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس به اطلاع دولت درخواست کننده برساند.

ماده ۷- اختلاف در تفسیر

هرگونه اختلاف میان طرفین درخصوص اجراء یا تفسیر این موافقتنامه به صورت گفت و گو و تفاهم دوستانه از طریق مجاری دیپلماتیک و یا کارگروه (کمیته) مشترک حل و فصل می شود.

ماده ۸- اجراء موافقتنامه

این موافقتنامه براساس مقررات قانون اساسی جاری در دوکشور به تصویب می رسد و سی روز پس از مبادله اسناد مصوب یادشده از طریق مجاری دیپلماتیک به مدت پنج سال لازم الاجراء خواهد بود در صورت عدم اعلام یکی از طرفین به طرف مقابل مبنی بر تمایل به خاتمه دادن آن، در مدتی حداقل شش ماه از پایان زمان اعتبار، این موافقتنامه خود به خود برای مدت مشابه تمدید می گردد.
درخواست پایان اعتبار مانع از اجراء درخواستهای ارائه شده از سوی دوطرف تا پایان مدت اعتبار موافقتنامه نمی گردد.

ماده ۹- مقررات عمومی

۱- طرفین امکان توافق جهت اصلاح و یا اضافه نمودن ضمانت دیگری را به این موافقتنامه، از طریق تبادل یادداشت از مجاری دیپلماتیک داشته و در خصوص لازم الاجراء بودن آن نیز، مقررات یادشده در ماده قبل رعایت می گردد.

- ۲- مقررات این موافقتنامه هیچ‌گونه تأثیری بر تعهدات هریک از طرفین در خصوص اجراء تمامی موافقتنامه‌های دوجانبه، چندجانبه و بین‌المللی نخواهد داشت.
- ۳- طرفین براساس مقررات این موافقتنامه به قوانین و ضوابط جاری دوکشور در زمینه‌های مندرج در این موافقتنامه تبادل اطلاعات می‌نمایند.
- ۴- هریک از طرفین محرمانه بودن اطلاعات، اسناد، تجهیزات و اشیائی را که یکی از طرفی در چهارچوب این موافقتنامه به طرف مقابل ارائه خواهد نمود تضمین می‌نماید مشروط بر این‌که استفاده از آنها در چهارچوب هدف تعیین شده باشد. علاوه بر این هیچ‌یک از طرفین موارد ارائه شده را بدون کسب موافقت قبلی طرف مقابل در اختیار طرف ثالث قرار نمی‌دهد.

این موافقتنامه در شهر تهران در تاریخ پنجم دی‌ماه سال ۱۳۸۷ هجری شمسی برابر با بیست و ششم ذی‌حجه‌الحرام سال ۱۴۲۹ هجری قمری (بیست و پنجم دسامبر ۲۰۰۸ میلادی) در نه ماده و دونسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی که از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند، امضاء شد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر مفاد این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران	از طرف دولت پادشاهی بحرین
منوچهر متکی	خالد بن احمد بن محمد آل خلیفه
وزیر امور خارجه	وزیر خارجه

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نه ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هشتم دی‌ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی